

[Hilmar Baunsgaard.]

ren får al mulig grund til at komme herop og forklare, hvad det egentlig var, han gjorde den aften!

Må jeg så sige — og det er til det ærede medlem hr. Aksel Larsen — at den anklage, som det ærede medlem hr. Poul Møller her rettede mod statsministeren, og som det ærede medlem hr. Aksel Larsen tog anledning til at gøre sine udtalelser om, er nøjagtig lige så stærkt møntet på det ærede medlem hr. Aksel Larsen.

En sådan fremgangsmåde fremmer ikke samarbejdet i folketinget. Det gør det vanskeligt at opretholde den vilje til samarbejde på tværs af forskellige politiske opfattelser, som det radikale venstre her sat sig som mål. Vi gør forsøget igen, men det kan ikke skjules, at betydelig skepsis er skabt i disse dage. Arbejdsformen bestemmes i fremtiden, som den blev det i denne episode, af socialdemokratiet og af regeringen. Med det aftalte forhandlingsorgan, der er oprettet mellem socialdemokratiet og SF, har socialdemokratiet måske allerede lagt linjen.

Ja, Cæsar kom over Rubicon, og det gjorde socialdemokratiet også. Men hvordan var det, det gik Cæsar? Måske skulle Cæsar Hækkerup se på hr. Aksel Larsen i dette øjeblik og tænke på, hvad det var, Brutus gjorde netop den 15. marts.

Niels Westerby: Ja, hr. formand, jeg forstår, at der næsten er mord i luften, og jeg vil da også gerne sige, at jeg føler, det i dag er en historisk dag i dansk folkestyre, men det er ikke mit indtryk, at det er en af de allerbedste. Alligevel vil jeg starte en lille smule lakonisk og nævne, hvordan liberalt centrum vil stemme ved afstemningen om de lovforslag, vi har til behandling i dag.

For det første vil vi stemme imod lovforslaget om merværdiafgift, og vi vil stemme imod forslaget til udskrivningslov, men vi vil stemme for lovforslaget om kildeskat.

Med hensyn til ændringsforslagene vil vi ikke begære afstemning med hensyn til noget af ændringsforslagene under merværdiafgiftslovforslaget, men med hensyn til ændringsforslag nr. 7, som hr. Poul Møller allerede har meddelt at han vil begære afstemning om, vil vi stemme for, at der kan blive valgfrihed mellem betalings- og fak-

tureringsmetoden. Hvad angår forslaget til udskrivningslov, vil vi stemme for de stillede ændringsforslag, som alle sammen indeholder tekniske forbedringer; og med hensyn til ændringsforslag stillet til forslaget om kildeskat vil vi stemme for, at fradragsretten også ophæves for kommuneskatters vedkommende. Vi kender godt den begrundelse, der normalt er for at beholde denne fradragsret, nemlig at det er en slags hjælp til en udligning mellem de forskellige kommuner. Alligevel mener vi, at det vil blive vanskeligt at administrere kildeskatten på en god måde, uden at fradragsreglen ophæves både for statsskatten og kommuneskattens vedkommende.

Men jeg vil gerne her gøre den tilføjelse, at inden der er gået mere end nogle ganske få uger, agter liberalt centrum at fremkomme med et forslag til en kommunal skattereform, der også tager spørgsmålet om udligning mellem de forskellige kommuner op til behandling. Derfor kan man se vor medvirken til ophævelse af fradragsretten for kommuneskatten i det lys, at vi vil komme med et reformforslag. For selv om vi ikke er sluppet godt fra behandlingen af denne skattereform — og det skal jeg nærmere vende tilbage til — ville det jo være ganske gunstigt, hvis vi kunne have mere held med os her i det høje ting i spørgsmålet om at få gennemført en god og tidssvarende kommunalskattereform.

Se, når vi må stemme imod merværdiafgift og forslag til udskrivningslov og derigennem for så vidt imod hele den del af dette skatteforlig, som socialdemokratiet og SF har indgået, som har mest med de økonomiske sider af sagen at gøre, så hænger det sammen med, at vi i liberalt centrum har et grundsynspunkt på det skattepolitiske og det økonomiske område. Vi ønsker både på den økonomiske politik's område og på skattepolitikens område at indrette tingene således, at der bliver den størst mulige økonomiske vækst i samfundet, eller udtrykt på en anden måde: den størst mulige velstandsstigning. Og heri ligger det naturligvis også, at så må man sørge for at indrette skattelovgivningen på en sådan måde, at den enkelte borger opmuntres mest muligt til at gøre en indsats, vise arbejdslyst og være flittig og at skabe noget. Det har ført til, at vi er meget